

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 188/2024-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **R Collectors s. r. o.**, Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, IČO 50 094 297, zastúpenej Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o., Dvořákovo nábrežie 8A, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Žilina sp. zn. 32Csp/19/2019 z 23. októbra 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. decembra 2023 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), práva na rovnosť účastníkov súdneho konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 47 ods. 2 Charty základných práv Európskej únie rozhodnutím Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) uvedeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť, vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a priznať jej náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Skutkové východiská

2. Okresný súd uznesením č. k. 32Csp/19/2019-281 zo 17. augusta 2023 uložil sťažovateľke ako žalobkyni povinnosť zaplatiť trovy konania žalovanému vo výške 3 473,46 eur z titulu právneho zastúpenia a povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 1 408 eur za odvolanie žalovaného.

3. Proti uvedenému uzneseniu podala sťažovateľka sťažnosť, o ktorej rozhodol okresný súd napadnutým uznesením tak, že sťažnosti čiastočne vyhovel a zmenil uvedené uznesenie

zo 17. augusta 2023 v časti trov právneho zastúpenia tak, že sťažovateľku zaviazal na zaplatenie sumy 2 976,71 eur z titulu trov právneho zastúpenia a v ostatnej časti ponechal uznesenie zo 17. augusta 2023 nedotknuté.

III.

Argumentácia sťažovateľky

4. Podľa sťažovateľky sa okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nevenoval uloženej povinnosti zaplatenia súdneho poplatku za odvolanie žalovaného a s jej príslušnou námietkou sa nevysporiadal. Vytkla, že okresný súd uložením uvedenej povinnosti v uznesení, ktorým rozhodol o náhrade trov konania, konal nezákonne. Žalovanému ako úspešnej strane sporu síce náleží nárok na náhradu trov konania, avšak s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný je v konaní oslobodený od súdnych poplatkov, takýto poplatok za odvolanie nezaplatil a nevznikol mu nárok na náhradu trov konania v časti súdneho poplatku.

5. Sťažovateľka tiež namieta, že súd sa nedoručením vyjadrenia žalovaného z 5. novembra 2019 k jej vyjadreniu dopustil porušenia jej práva na rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

IV.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti vytkla, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého uznesenia vôbec nevenoval ňou namietanej uloženej povinnosti zaplatenia súdneho poplatku za odvolanie žalovaného. Z bodu 16 odôvodnenia napadnutého uznesenia však vyplýva, že v časti uznesenia zo 17. augusta 2023, ktorým vyšší súdny úradník rozhodol o poplatkovej povinnosti sťažovateľky, ponechala sudkyňa uznesenie nedotknuté, keďže predmetná časť uznesenia sťažnosťou žalobcu (sťažovateľky, pozn.) napadnutá nebola.

7. Sťažovateľka teda v ústavnej sťažnosti tvrdí, že v časti uloženej poplatkovej povinnosti uznesenie vyššieho súdneho úradníka spochybnila sťažnosťou podanou podľa príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Túto sťažnosť však nezahrnula do príloh ústavnej sťažnosti a zároveň z napadnutého uznesenia vyplýva opak, teda že uloženie poplatkovú povinnosť v sťažnosti podanej proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka nespochybnila.

8. Z uvedených skutočností vyplýva, že sťažovateľka neuniesla dôkazné bremeno týkajúce sa tvrdenia, že v sťažnosti podanej podľa CSP predniesla námietku k uloženej poplatkovej povinnosti. V tomto smere tak vo vzťahu k jej argumentácii proti napadnutému uzneseniu možno konštatovať, že nevyužila prostriedok nápravy, ktorý jej priznáva zákon na ochranu jej základných práv a slobôd.

9. Na základe uvedeného ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) v spojení s § 132 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ako neprípustnú.

10. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta aj procesný postup okresného súdu spočívajúci v nedoručení vyjadrenia žalovaného z 5. novembra 2019 k jej vyjadreniu. V tomto prípade ide ale o kritiku procesného postupu súdu vo vzťahu k sťažovateľke, ktorá nemá priamy dopad na otázku

výšky náhrady trov konania žalovaného, čo je predmetom napadnutého uznesenia. Nedoručenie dupliky žalovaného žalobcovi nie je automaticky dôkazom toho, že duplika nespĺňala požiadavku účelnosti, a preto za ňu nemožno priznať nárok na náhradu trov. Navyše, súd v napadnutom uznesení relevantne vysvetlil správnosť priznania trov za uvedený úkon žalovaného z 5. novembra 2019.

11. Na základe uvedených skutočností ústavný súd ústavnú sťažnosť v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

12. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti v celom rozsahu neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky obsiahnutých v petite ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. marca 2024

Robert Šorl
predseda senátu